

A 1838/hållbart**Käsittelijä** Kestävä Pohjola -valiokunta

Kestävä Pohjola -valiokunnan mietintö, joka koskee
jäsen ehdotusta
susikannan yhteishallintoon liittyvästä yhteistyöstä

Ehdotus

Kestävä Pohjola -valiokunta ehdottaa, että

Pohjoismaiden neuvosto suosittaa Pohjoismaiden ministerineuvostolle,
että se edistää Suomen, Ruotsin ja Norjan susikannan yhteistä hoitoa.

Taustaa

Ruotsin ja Norjan susikanta on kasvanut reilusti yli biologiseen säilymiseen tarvittavan rajan. Valitettavasti maiden politiikka ei ole pysynyt mukana susikannan hallinnoinnissa tapahtuneessa kehityksessä. Perusongelmana on se, että susikantaa käsitellään kansallisin toimin kussakin maassa sen sijaan että kanta nähtäisiin yhteisenä.

Tutkimuslaitokset, kuten SKANDULV, ja ruotsalais-norjalainen Grensevilt-hanke ovat tuoneet esille sen, että yhteistyötä susikannan hoitamisessa on syytä lisätä. Suomi, Ruotsi ja Norja ovat lisäksi allekirjoittaneet Bernin sopimuksen ja sitoutuneet siinä tekemään yhteistyötä rajat ylittävissä villieläinkysymyksissä. Norja on sen vuoksi toivonut jo pitkään yhteistyön lisäämistä Norjan ja Ruotsin rajamailla liikkuvaan susikantaan liittyvissä asioissa. Rajat eivät tietenkään estä susia liikkumasta. Maiden välinen raja muodostaa kuitenkin tiukan hallinnollisen rajan, joka ei huomioi susien liikkumista maasta toiseen.

Tämä vaikeuttaa metsästystä ja riistanhoitoa. Lisäksi se heikentää riistanhoidon uskottavuutta, koska riistakantojen esiintymisestä kertovien mallien ei koeta vastaavan todellisuutta. Jos susikantaa voitaisiin käsitellä maiden yhteisenä kantana, riistanhoito vastaisi paremmin todellisuutta ja alueen asukkaiden olisi helpompi hyväksyä se. Siten voitaisiin myös vähentää huomattavasti asian herättämiä konflikteja.

Tavoitteena tulee olla koko susikantaa koskevan yhteisen hoidon soveltaminen Suomessa, Ruotsissa ja Norjassa. Tarvitaan tiiviimpää yhteistyötä ja kannan kartoitusta, mutta lisäksi myös yhteistä metsästyshallintoa. Koska susikanta todellisuudessa on yhteinen, yhteishallinto johtaisi todennäköisesti selkeämpään kokonaiskuvaan kannan tarvitsemasta suojelun tasosta. Päätös varmistaisi myös sen, että asianomaiset maat noudattaisivat alueella yhteishallintoa puoltavia kansainvälisiä sopimuksia.

Mielestämme metsästyspäätöksiin on voitava vaikuttaa paikallisesti, jolloin voidaan hyödyntää hyvää paikallistuntemusta ja saada tukea niiltä, joita päätös ensisijaisesti koskee. Lisäksi metsästyslupia koskeva päätös on tehtävä tiiviissä vuoropuhelussa asianomaisten viranomaisten kanssa, mutta edellytyksenä on, ettei mikään maa halua kasvattaa kantaa.

EU-tuomioistuimen 10.10.2019 tekemässä päätöksessä todetaan, että mm. Suomessa ja Ruotsissa harjoitettu metsästys täyttää kaikki EU-lainsäädännön kestävyydelle ja valvonnalle asettamat vaatimukset. Suomi, Ruotsi ja Norja voivat toimia biologisesti ja sosiaalisesti kestävästä villieläinpolitiikan edistämiseksi. Myös tämä kannustaa Suomen, Ruotsin ja Norjan välisen yhteishallinnon käyttöönottoon.

Valiokunnan näkemykset

Ehdotuksesta keskusteltiin ensimmäisen kerran valiokuntakokouksessa 31. maaliskuuta 2020. Ehdotus sai tukea sosiaalidemokraateilta ja konservatiiveilta sekä Vapaalta Pohjolta, jotka kaikki painottivat yhteishallinnon merkitystä ja kokemustenvaihtoa susikannan hallintoon ja metsästyksen liittyvistä asioista.

Keskiryhmän edustaja korosti sitä, että skandinaavisen susikannan hallinnoinnissa tehdään jo yhteistyötä ja että ehdotuksessa oli monia virheitä ja puutteita, minkä vuoksi hän esitti ehdotukseen varauman.

Toinen keskiryhmän jäsen antoi tukensa yhteishallinnon vahvistamista käsittelevälle ensimmäiselle että-lauseelle, mutta ei katsonut voivansa tukea toista että-lausetta paikallisväestön vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä sudenmetsästyksessä. Sosiaalidemokraattinen ryhmä ja keskiryhmä antoivat tukensa sille, että ehdotusta tarkistetaan siten, että säilytetään ensimmäinen että-lause: *että* se edistää Suomen, Ruotsin ja Norjan susikannan yhteistä hoitoa ja poistetaan toinen että-lause: *että* se edistää paikallisten asukkaiden vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä sudenmetsästyksessä. Sosiaalidemokraattisen ryhmän edustajista yksi hyväksyi ehdotuksen varaumalla. Konservatiivinen ryhmä painotti sitä, että he mielellään näkisivät paikallisten asukkaiden vaikutusmahdollisuuksien lisääntyvän sudenmetsästyksessä mutta että he voivat tukea ehdotusta mainituin muutoksin. Keskiryhmän edustaja ehdotti esitykseen edelleen varaumaa.

Valiokunta päätti kokouksessaan 15. syyskuuta esittää kysymyksen Suomen, Ruotsin ja Norjan hallituksille siitä, miten ne koordinoivat pyrkimyksensä luoda yhteishallinnon alueiden susikantaa varten.

Kööpenhaminassa 15. syyskuuta 2020

Cecilie Tenfjord-Toftby (M)	Magnus Ek (C)
Ingalill Olsen (A)	Sofia Geisler (IA)
Janine Alm Ericson (MP)	Staffan Eklöf (SD)
Karl Kristian Kruse (S)	Thomas Jensen (S)
Ketil Kjenseth (V)	Åslaug Sem-Jacobsen (SP)
Mette Hjermind Dencker (DF)	

VARAUMA

Keskiryhmän jäsen Rebecka Le Moine ehdottaa, että

Pohjoismaiden neuvosto ei jatka jäsenehdotuksen A 1838/hållbart käsittelyä.

Kööpenhaminassa 15. syyskuuta 2020

Rebecka Le Moine (MP)

MUUTOSEHDOTUS:

Sosiaalidemokraattisen ryhmän edustaja hyväksyi ehdotuksen varaumalla. Käsiteltävään mietintöä ryhmäkokouksessaan ryhmä päätti tehdä muutosehdotuksen ja ehdottaa seuraavaa että-lausetta:

Pohjoismaiden neuvosto suosittaa Pohjoismaiden ministerineuvostolle,
että se edistää susikantoja koskevaa kokemuksenvaihtoa Suomen, Ruotsin ja Norjan välillä.

Pohjolassa 28. kesäkuuta 2021

<i>Camilla Gunell</i>	<i>Lars Mejern Larsson</i>
<i>Erkki Tuomioja</i>	<i>Martin Kolberg</i>
<i>Eva Lindb</i>	<i>Nina Sandberg</i>
<i>Johan Kvarnström</i>	<i>Oddný G. Harðardóttir</i>
<i>Gunilla Carlsson</i>	<i>Orla Hav</i>
<i>Heidi Viljanen</i>	<i>Per-Arne Håkansson</i>
<i>Henrik Møller</i>	<i>Pyry Niemi</i>
<i>Johan Andersson</i>	<i>Ruth Grung</i>
<i>Jorodd Asphjell</i>	<i>Stein Erik Lauvås</i>
<i>Karin Gaardsted</i>	<i>Åsa Karlsson</i>